

Μένω στις κακές μου συνήθειες....

[Ορθοδοξία](#) / [Κοινωνικά θέματα](#)

[Πρωτοπρεσβύτερος Θεμιστοκλής Μουρτζανός, Δρ. Θεολογίας](#)

Μία από τις δυσκολίες των σχέσεων έγκειται στις κακές συνήθειες του καθενός. Η αδιαφορία για την άποψη του άλλου, ο οποίος θεωρείται ότι πρέπει να αποδεχτεί το «έτσι είμαι», «έτσι μου αρέσει», διότι οφείλει να με αγαπά, γεννά τριβές στην συνύπαρξη. Δεν είναι θέμα μόνο ενσυναίσθησης. Είναι και μία αντίληψη βολέματος, ότι στην σχέση συνυπάρχουμε για να μην αλλάξουμε, «για να είμαστε ο εαυτός μας».

Είναι το μοτίβο των καιρών: «να είσαι ο εαυτός σου». Κι αν αυτός ο εαυτός έχει πάθη, έχει συνήθειες που κάνουν τον άλλον να δυσκολεύεται, αν δεν βγαίνεις από το πρόγραμμά σου, από την νοοτροπία του να τα θέλεις όλα έτοιμα, τότε άλλα προβλήματα που πιθανόν να ανακύψουν στην σχέση, κάποτε σοβαρά, όπως ζητήματα ανατροφής των παιδιών, υγείας, οικονομικής διαχείρισης, θρησκευτικής συνείδησης και ταυτότητας, μπορεί να κάνουν την σπίθα των κακών συνηθειών να μετατραπεί σε φωτιά. Π.χ. η τεμπελιά του ενός, το ανοικοκύρευτο, η ακαταστασία, η απαίτηση να είναι όλα έτοιμα, η αδιαφορία για την κόπωση του άλλου διότι «εγώ είμαι πιο κουρασμένος/η», η προσκόλληση στην οθόνη του υπολογιστή ή στα Μέσα

Κοινωνικής Δικτύωσης, η ακατάσχετη φλυαρία, η αδυναμία να γίνω ακροατής/ακροάτρια, το παραμύθιασμα με ψέματα και δικαιολογίες, μπορεί από μόνα τους να μην είναι λόγοι που θα διαλύσουν μια σχέση, σίγουρα όμως την δυσκολεύουν και όταν προκύψει κάτι σοβαρότερο, η ενόχληση θα πολλαπλασιαστεί.

Στην σχέση όμως παλεύουμε να αγαπήσουμε. Και αγάπη σημαίνει αλλαγή του εαυτού μας επί τα βελτίω. Σκοπός της ζωής μας δεν θα 'πρεπε να είναι μόνο να είμαστε ή να γίνουμε καλοί άνθρωποι. Είναι κυρίως να αγαπήσουμε και να αγαπηθούμε. Και για να γίνει αυτό χρειάζεται αυτοκριτική, απόφαση να δούμε σε τι υστερούμε όταν ο άλλος χρειάζεται αγάπη, απόφαση να γίνει το «εμείς» προτεραιότητα, που σημαίνει ότι μπορούμε να θυσιάσουμε τις κακές μας συνήθειες, αν πρόκειται η αγάπη να δυναμώσει. Δεν είναι λύση η υπομονή στις κακές συνήθειες του άλλου, ούτε ένας στείρος συμβιβασμός. Λύση είναι να μπορούμε αγαπώντας να είμαστε ειλικρινείς, να ζητούμε από τον άλλον να μας κινητοποιεί, ώστε ακόμη και αυτό που θεωρούμε ως κεκτημένο του εαυτού μας, χαρακτηριστικό μας, να μην λειτουργεί υπονομευτικά ως προς την αγάπη.

Δυσκολεύονται τα ζευγάρια σήμερα. Και δυσκολεύονται και σε σχέση με τα παιδιά. Η διαμόρφωση του χαρακτήρα συχνά γίνεται στον αυτόματο. Είτε διότι οι γονείς εργάζονται πολλές ώρες, ιδίως στις μεγάλες πόλεις, είτε διότι δεν θέλουν να στενοχωρήσουν τα παιδιά τους βάζοντάς τα να διαβάζουν, να μαζεύουν το δωμάτιό τους, να έχουν επίγνωση ότι καλούνται να πορεύονται με υπευθυνότητα, να μπορούν να συνεργάζονται με τους ίδιους και με τα αδέρφια τους, να νιώθουν

ότι η αγάπη θέλει κόπο, όπως και η ζωή, όλα αυτά και άλλα έχουν ως αποτέλεσμα και τα παιδιά να μεγαλώνουν με συνήθειες που δύσκολα τις αφήνουν. «Έξις», άλλωστε, «δευτέρα φύσις». Όμως και η αρετή είναι «έξις», συνήθεια. Η αρετή που υποτιμούμε στην εποχή του «τα θέλω όλα, τα δικαιούμαι όλα».

Η πίστη είναι βοήθεια για να παλέψουμε τις κακές συνήθειες, είτε στην διαμόρφωση είτε στην διαπίστωση. Πίστη σημαίνει ελευθερία από εξαρτήσεις, όπως επίσης και αγώνας αγάπης, δηλαδή ευθύνης έναντι του Θεού και του άλλου. Αν η αγάπη είναι το μείζον, μπορούμε να αλλάξουμε. Απόφαση θέλει.

themistoklismourtzanos.blogspot.com

<https://bit.ly/3LPLQhs>